

HOLOCEN STORMAKTIVITET VED LISTA, SØR- NOREG

Ei studie av frekvens, styrke og retning på holocen stormaktivitet basert på flygesand i ei sedimentkjerne frå Kvilibukta.

Mari Froastad

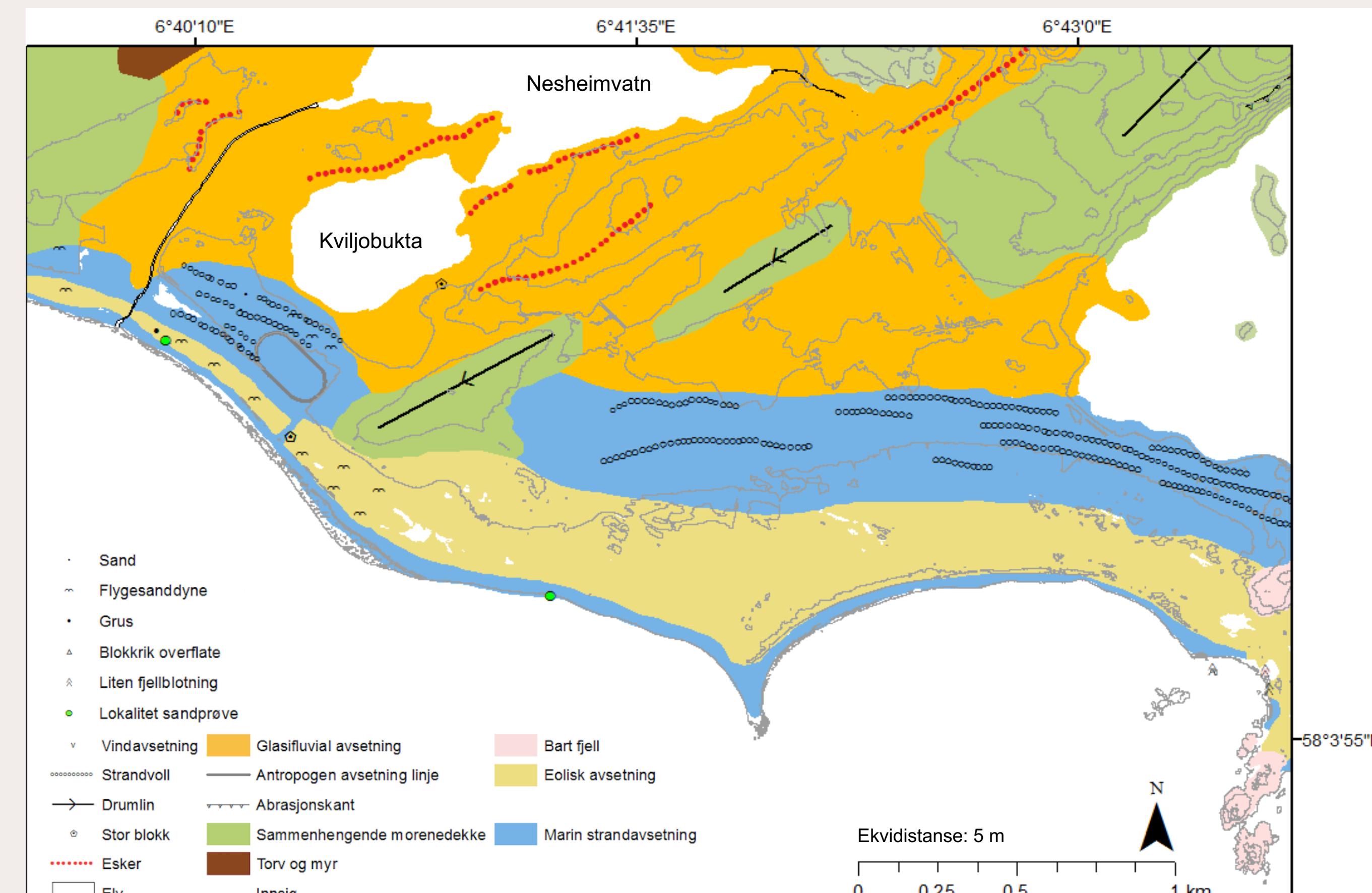
Universitetet i Bergen

mari.froastad@studentuib.no

Rettleiar: Pål Ringkjøb Nielsen

FØREMÅLET

- Noreg, med si lange og eksponerte kystlinje er utsett for ekstremvær i form av sterke vindstyrkar, nedbør og stormflo. Stormhendingar fører med seg fatale konsekvensar, både miljømessige, sosiale og økonomiske. Då klimamodellar anslår høgare middeltemperaturar i framtida, kan ein få eit skifte i vêrmönstra, mot eit varmare og våtare klima i den nordatlantiske regionen. Med ei usikker framtid i møte vil kunnskap om stormaktivitet frå fortida gje eit viktig grunnlag for planlegging innan areal- og infrastruktur, for å best mogleg handtere ekstremvær-hendingar. Studia ynskjer dermed å avdekk periodar i holocen kor vindaktiviteten har vore større enn normalt på Lista og sjå på samanhengar med andre studiar av kringliggende regionar.
- Vidare vil det verte fokusert på ulike metodar for identifisering av eolisk aktivitet. I hovudsak tek ein sikte på å oppnå informasjon basert på data frå ei lakustrin kjerne frå Kvilibukta. Kjennskap til kvartærgеologi og avsetningsprosessar i området er ein føresetnad.

Førebels kvartærgеologisk kart over sentrale delar av feltområdet.

LANDSKAPET PÅ LISTA er flatt, og består i stor grad av lausmassar med stadvis stor mektighet. Kilometerlange sandstrender fins langs kysten, med kupert dynelandskap i bakkant. Det har tidvis vore høg sanddrift i området, og eoliske landskapsformer førekjem i stort omfang. Deflasjonsgroper vitnar om at sanddrift førekjem også i dag, under dei rette høva.

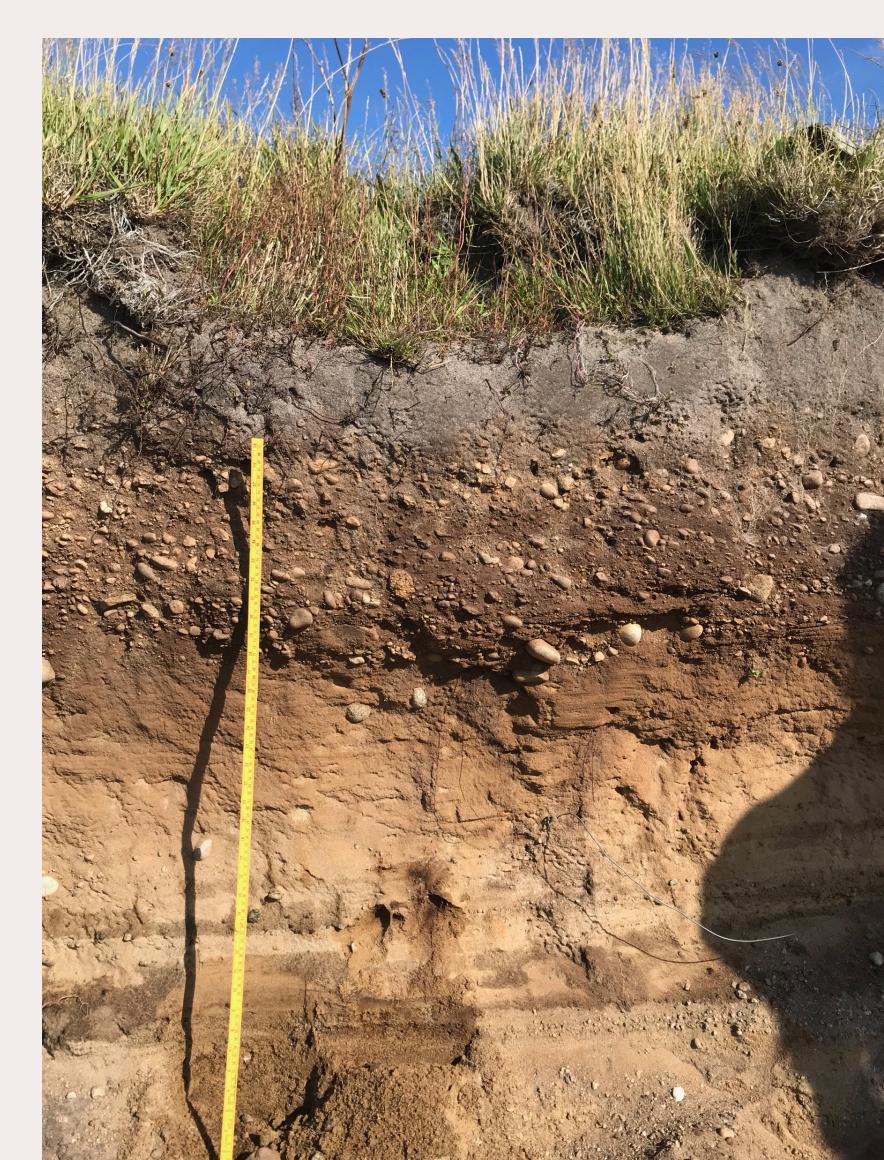

A: Prøvetaking av eolisk materiale i felt. Foto: Mari Froastad

B: Sti-markør langs kyststi, begravd i sand. Foto: Mari Froastad

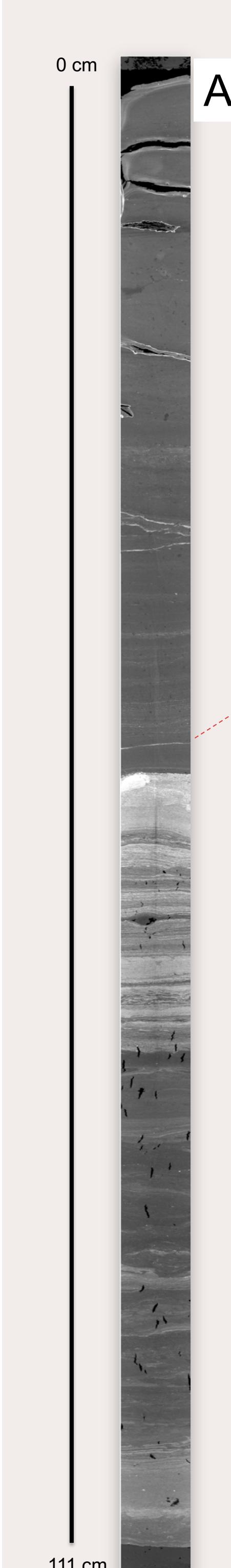
FELTARBEIDET vart gjennomført i juli/ august 2020, med hovudmål om å kartlegge lausmassane i området, og skape eit bilete av den kvartærgеologiske historia. Store delar av Listahalvøya består av morenemateriale, medan glasifluviale prosessar har vore dei dominerande rundt Kvilibukta og Nesheim. Marin grense vart nådd under tapestransgresjonen, basert på undersøkingar av t.d. Romundset (mfl., 2015) og Prøsch Danielsen (1997), og er 6-7 moh. Relaterte strandvollar fins mange stader i feltområdet parallelt med dagens kystlinje.

Eksponert snitt ved Nesheim. Ryggforma er truleg avsett glasifluvialt. Foto: Mari Froastad

VEGEN VIDARE

- Ferdigstille sedimentanalysar på laboratoriet
- Ferdigstille det kvartærgеologiske kartet og diskutere dei landformdannande prosessane i feltområdet
- Finne organisk materiale og datere det ved bruk av radiokarbonmetoden

A: Visuell presentasjon av kjerna KVILU-219. Fargeskilnader representerer ulik tettleik i sedimenta

B: 3D-presentasjon av forekomst av sandkorn i kjerna. Sandkorna er visualisert med raud farge

REFERANSAR

- Prøsch- Danielsen (1997) New Light on the Holocene shore displacement curve on Lista, the southernmost part of Norway. *Norsk geografisk tidsskrift*, Vol. 51 s. 83-101
- Romundset, A., Fredin, O., Høgaas, F. (2015) A Holocene sea-level curve and revised isobase map based on isolation basins from near the southern tip of Norway. *Boreas*, Vol. 44, s. 383- 400

UNIVERSITY OF BERGEN

